



TYRŠOVÁČKÁ DOBA

Tyršovačky a Tyršováci současní i bývalí, jsem rád, že vám mohu představit další číslo našeho časopisu. Bude to něco, co jste ještě neviděli, poprvé v historii školy bude časopis vycházet KAŽDÝ TÝDEN! Začal vycházet 9. dubna 2020 a skončí týden poté, co bude školní docházka povinná pro všechny (zatím to vypadá na 4. září 2020 – v měsících červenec a srpen nevycházíme)...

Vážení naši čtenáři,
podeváté vás vítáme na těchto stránkách o škole, ale nejen o ní. Co můžeme tentokrát nabídnout? Žáci prvního stupně se úspěšně vrátili do školy, devátákům se o týden přiblížily přijímací zkoušky. Někteří už první část zkoušek mají za sebou a všichni zájemci absolvovali přednášku školní psycholožky o tom, jak se nebát. Na stránkách časopisu jsme hodně místa věnovali ptačímu zpěvu (můžete si poslechnout i nahrávku), řešili jsme i cestování do vesmíru. Překvapivé informace určitě najdete v článcích o návštěvách našich prezidentů ve Frenštátě. Pokračujeme i v představování osobností časopisu Druhé patro. Pro zájemce pokračuje soutěž o Zlatou přednostenku, která může na týden pro dva lidi znamenat přímou cestu k výdejnímu okénku na obědech. Takže jako posledně – **POJĎME NA TO!!!**

Stejně jako vždy začínáme radostnou zprávou. Výherkyní soutěže, a tedy šťastnou majitelkou Zlaté přednostenky, která umožní legálně předběhnout vítězce a její kamarádce všechny řady ve školní jídelně pro jeden týden v září 2020, se stala

Elena Mlčoušková z 6. A.

Jak je to se vzděláváním žáků do konce školního roku? Komu se dveře školy otevrou zcela a komu jen pootevřou?

Zřejmě zásadní otázka diskutovaná v posledních týdnech v řadě (nejen českých) rodin. Uzavření škol vyhlášené v úterý 10. března z hodiny na hodinu přineslo s sebou řadu otazníků, s nimiž jsme se museli časem postupně vyrovnat. Učitelé, žáci i jejich rodiče se museli naučit pracovat a komunikovat ve zcela nových podmínkách. Osobně jsem se domnívala, že vrátit se k původnímu zaběhnutému systému už bude hračka. Ale ouha. Plány a pokyny ministerstev, které se měnily a vydávaly tak často jako ceny v obchodech, včetně manuálu MŠMT k ochraně zdraví a provozu základních škol v období do konce školního roku 2019/2020, bylo možné dodržet jen za určitých kompromisů.



11. května se za účelem přípravy na přijímací zkoušky otevřely brány školy pro 56 žáků 9. ročníku, kteří se v současné době vzdělávají v pravidelné denní výuce ve čtyřech organizovaných skupinách.

O 14 dnů později se k nim přidali již dříve avizovaní žáci 1. stupně, kteří možnost dobrovolné školní docházky využili ze dvou třetin. V 15 skupinách se vyučuje celkem 178 žáků, z toho se ve školní jídelně stravuje 122 žáků a 69 dětí následně využívá odpolední aktivity školní družiny v 8 skupinách.

Nastala otázka řešit od 8. června možnou výuku žáků 6. až 8. ročníku. Po pečlivém uvážení a vyhodnocení všech faktorů, především možnosti prostorových a personálních podmínek školy a také nutné splnění bezpečnostních a hygienických podmínek, které nastavuje manuál MŠMT k ochraně zdraví, vedení školy rozhodlo pravidelnou docházku žáků těchto ročníků do konce školního roku neobnovit. Současně vyhodnotilo případnou nepravidelnou docházku do školy v intervalu 1-2krát týdně pro každý ročník jako neefektivní vzhledem k blížícímu se konci roku (3 týdny) a k omezenému počtu žáků vzdělávaných ve škole (u části žáků by dál probíhala distanční výuka).

Vyučující a žáci daných ročníků mají možnost po vzájemné dohodě se souhlasem zákonných zástupců **využít období od 8. do 30. června 2020 k nepravidelným konzultacím a třídnickým hodinám,** případně k přezkoušení a doplnění hodnocení z daného předmětu.



Na tyto žáky vstupující do budovy se vztahují stejná bezpečnostní a hygienická opatření jako na žáky docházející k pravidelné denní docházce, tj. při prvním vstupu do budovy odevzdají danému učiteli čestné prohlášení, ve společných prostorách školy s výjimkou třídy si kryjí nos a ústa rouškou, dodržují doporučené odstupy 2 metry, při vstupu do budovy si desinfikují ruce. Žáky před budovou školy

vyzvedává v předem určený čas a na určeném místě daný vyučující, který po skončení aktivity žáky opět na dané místo vyprovodí.

Pokud zákonný zástupce čestné prohlášení nepředloží nebo nepodepíše, nebude žákovi osobní účast ve škole umožněna.

Věříme, že nastavená organizační opatření v závěru školního roku úspěšně zvládneme, abychom mohli končící školní rok zdárně vyhodnotit a uzavřít. Plánujeme přijmout nové komunikační nástroje, které by nám při opakování další vlny virové epidemie pomohly případnou distanční výuku efektivně zvládnout.

Všem devátákům (a následně pátákům) přejeme v pondělí (v úterý) hodně úspěchů při přijímacím řízení, minimum trémy a zúročení jejich dosavadní přípravy a snahy. Držíme palce!

Zdeňka Murasová, ředitelka školy

Dopisy

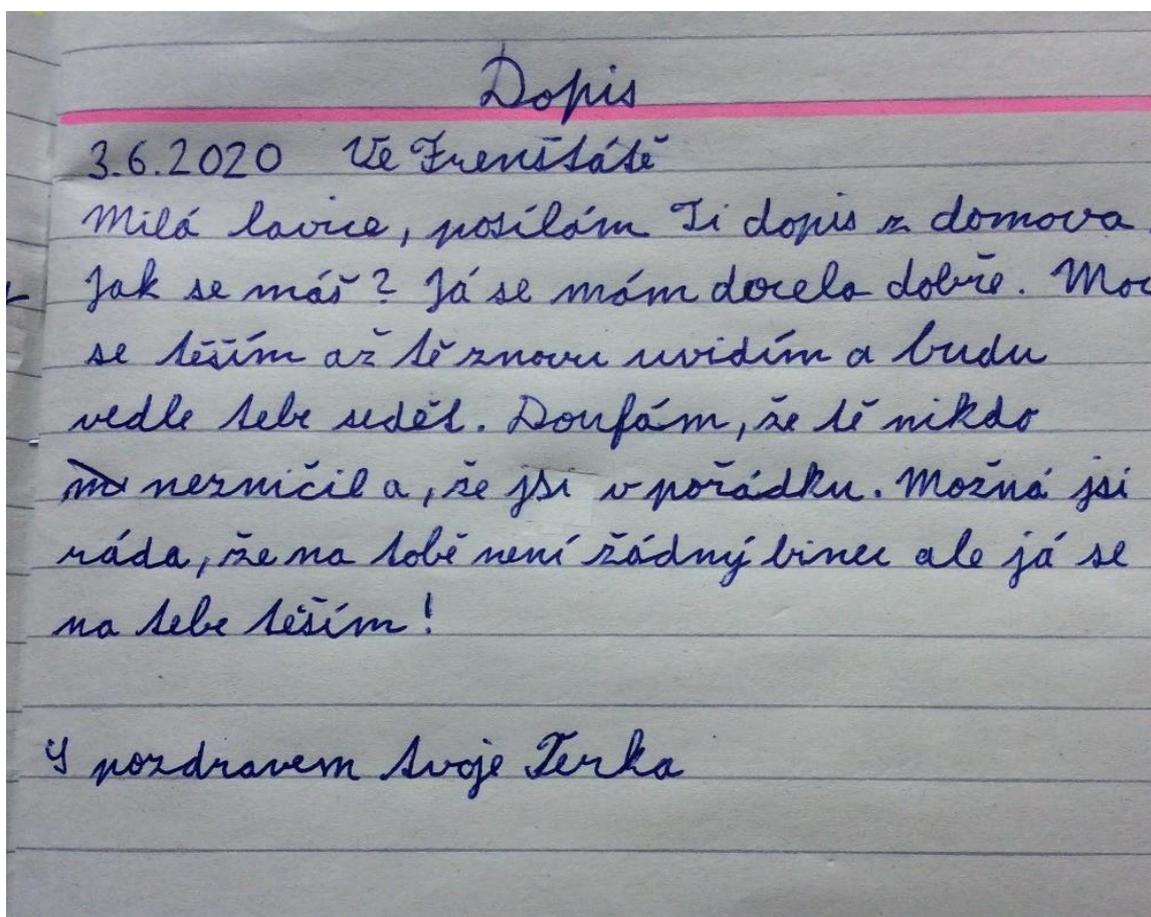
1. 6. 2020

Milá školo,

určitě jsi stejně zmatená jako my žáci. Zůstáváme doma v období, kdy nejsou prázdniny. Určitě si říkáš, co se stalo. Třídy, šatny, lavice jsou prázdné. Všude je ticho. Tak jak tobě chybí žáci, tak nám zase chybí místo, kde se můžeme učit a setkávat se s kamarády. Těším se, až vše bude zase jako dříve. Ty si budeš užívat žáků a my zase společné učení a srandu o přestávkách.

Tvůj žák z 6. B

Ondřej Chovanec



Ahoj,

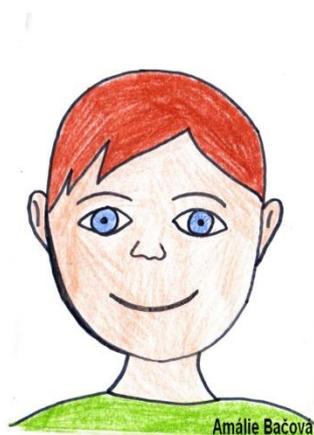
píšu Ti z tvého pokoje. Ve středu 10. 3. 2020 jsi mě nechala ležet v rohu ve tvém pokojíčku. Přestala jsi mě úplně nosit a dávat do mě učebnice, svačiny a přestala ses o mě zajímat a starat. Myslela jsem si, že sis našla jinou aktovku, lepší než jsem já. Ale tak to vůbec nebylo, zjistila jsem, že se do školy nemůže. Začala jsi ze mě dělat batoh a vozit mě na Moravu atd... To se mi samozřejmě líbilo, ale stýká se mi po třídě, židli, skřínce a hlavně po lavici. Teď se se mnou nikdo nebaví až na tvého psa, který mě jednou za čas vytáhne za šňůrku ven z rohu pokoje. Chci zase vidět lavici, pouzdro, učebnice a chci být více s tebou. Tvá aktovka.

Anna Novotná 6. B

Frenštát pod Radhoštěm 27.5.2020

Milá babičko,

Je to už přes dva měsíce, co jsme se naposledy viděli, a tak jsem se rozhodl, že ti napíši dopis. Pokud budeš mít čas, budu moc rád, když mi dopis napíšeš taky. Ať jsme v této nelehké době aspoň takhle v kontaktu.



Do školy sice nechodíme, ale chtěl bych ti napsat, jak u nás probíhá domácí výuka. Ráno vstanu, dám si snídani, pak si zapnu notebook a podívám se na program Bakaláři. Každé ráno tam paní učitelky vkládají nové úkoly, které postupně vypracováváme. Vždy si vezmu sešit do daného předmětu a začnu pracovat. Denně máme šest vyučovacích hodin, ale já se doma šest hodin v kuse neučím. Mám mezi tím přestávky, nebo oběd a pokračuji s učením třeba odpoledne. Někdy píši jen zápisy, jindy zase procvičuji různé příklady, nebo češtinu. Domácí výuka mě baví, ale chybí mi kamarádi ze školy. S některými jsem sice v kontaktu přes mobil, ale to nemůžeme běhat po hřišti a dovádět spolu. Snad se ta situace už uklidní.

Ale už dost o škole. Napiš mi, prosím, jak se vede tobě a dědovi. Budu čekat na tvůj dopis. Jsem zvědavý, jak se vám vede v práci, nebo doma a co jinak děláte. Chodíte i na procházky? Už budu muset končit, jdu ještě procvičovat cvičení do školy. Tak se mějte pěkně, pozdrav i dědu a budu se těšit na tvůj dopis.

S pozdravem Honzík

Jan Brachniak 6. C

Ahoj,

jak se máš? Já super, ale už by to chtělo se zase se všema vidět. Tohle děláni školy online mi sice docela vyhovuje, ale není to ten stres při písemkách a kecání v hodinách. Na druhou stranu, nám teď začnou plavecké tréninky. Ráno od 8 do 10 na aquaparku. Je to super, protože po hodně náročném tréninku si můžeme jezdit na tobogánu zadarmo. Sice už nemáme moc energie, ale to nevadí. Bohužel ostatní oddíly už plavou, protože náš bazén se opravuje a na trénování venku je ještě zima. A kdybychom museli chodit do školy, tak bych ty tréninky nestíhala. Což by mě mrzelo, protože mi to plavání už strašně moc chybí. Ale mimo tohle všechno se mám výborně! Baví mě, jak jsem každé ráno sama doma (teda kromě víkendu). Mamka s taťkou jsou v práci a sestra je ve škole. Chodí do deváté třídy, tak se připravuje na přijímačky. A ne že bych nebyla často sama doma. A jak se máš ty? Doufám, že dobře. Mám tě ráda. Tak ahoj!

Tvoje kamarádka Naty.

Natálie Krupová 6. C

Ve Frenštátě pod Radhoštěm 2. 6. 2020

Milá lavice,

velmi se mi po tobě nestýská, a proto vůbec nechci zpátky do školy. Promiň, ale opravdu k Vám domů nemohu jít spát, protože je koronavirus a ani nevím, jestli mi rodiče dovolí přespát ve škole. Jinak se mám dobře, ty se máš, že nemáš školu, protože je otravné všechno psát doma, ale do konce školního roku už je jenom kousek, a tak bych to ani neměnil. Doufám, že se Ti také daří dobře, když tak mi můžeš odepsat. S pozdravem ten, co na tobě při písemce spí, tedy Šimon Fojtík z 6. C.

Můj návrat do školy

Můj návrat do školy po koronovém volnu. Do školy jsem se těšila, protože doma, když jsem udělala úkoly, tak jsem se nudila. Ve škole jsou kamarádi, po kterých mi bylo smutno. Nečekala jsem, že nás bude ve třídě 12 a myslela jsem si, že budeme v naší třídě. Jsme v 7. A a tam se mi líbí, protože je větší. Už jsem si zvykla.

Alice Hudková 4. A

Jsem ráda, že už jsem ve škole, protože jsem chtěla vidět kamarády a paní učitelku. Je to tu skvělé, protože jsme v 7. A. Myslela jsem si, že nás bude pět, ale je nás 12. Je to nezvyk chodit s paní učitelkou do třídy. Nemůžeme se s kamarády přiblížit, musíme být od sebe alespoň dva metry a musíme sedět každý sám.

Aneta Skřídlovská 4. A

Jsem moc ráda, že jsem ve škole. Kamarádi a kamarádky i moc chyběli. Překvapilo mě, že budeme v 7. A. Mají moc hezkou třídu a pohodlné židle a v lavici se mi sedí líp, než ve 4. A. Doma jsem se učila sama, ale ségra mi pomáhala s angličtinou. V 7. A se cítím dobře, umím si představit, co probírají. Těším se do 7. třídy. Ale moc se těším na letní prázdniny, na tábor a na dovolenou v Českém ráji. Nechci se vracet do 4. A.

Martina Havrlantová 4. A

Jednou paní ředitelka řekla do rozhlasu: „Kvůli koronaviru musíte opustit školu.“ Jeden den potom jsem byl doma, užíval jsem si, ale potom začaly chodit úkoly, kvůli těm jsem se zase těšil do školy. Poslední den jsem se chystal do školy. První den byl v pohodě. Můj křeček se doma určitě radoval, že jsem odešel do školy, protože jsem ho každé ráno otravoval. Dost jsem se těšil, že uvidím skoro všechny kamarády najednou. Někdy, když chci jít k něčí lavici, tak si občas zapomenu dát si roušku. Rozvrh hodin je teď změněný. Nejvíc mě štve, že místo tělocviku a informatiky se normálně učíme. Na obědy nechodím, já totiž chodím s kámošem pěšky. Moc se mi líbí, že sedím sám, protože si můžu dávat věci na druhou půlku lavice. A to se vyplatí. Menší počet žáků mi taky vyhovuje, protože kdyby tu byli všichni, za prvé bych nemohl sedět sám, za druhé kdyby někdo měl koronavirus, všichni bychom se nakazili a museli bychom zase sedět doma. Jediné, co se mi tak nějak nelíbí, že když jdu do školy, musím si na ruce dát dezinfekci, která voní po pivu, proto se pak ani o ruku nemůžu opřít, protože mi to smrdí. To je asi všechno.

Jakub Vařák

Můj návrat do školy po koronovém volnu

Do školy jsem se moc těšila, ale vůbec jsem netušila, že se budeme učit v sedmé třídě, takže jsem vůbec netušila, že nás bude 28-32. Myslela jsem, že nás bude méně. Do školy jsem se těšila, protože jsem chtěla vidět spolužačky. Ve škole je to super, doma je v tom učení zůstaly smack. Tak jsem ráda, že můžeme chodit do školy. Chtěla bych vidět i slyšet se s nimi doma, ale bohužel to nejde. Ale nás ještě si s nimi můžu zavolat videohovorem.

Bára Břečková
4.A.

Jak trávím dobu z epidemie

Slohová práce

"Nesmíme to školy? To jako vážně? Opravdu se něco děje? Je to tak vážné? A jak dlouho to bude trvat? Spousta otázek, žádná odpověď. Takový byl začátek a byl opravdu těžký. Hlavně pro mě. Jsem závislá na svých kamarádech a představa, že je neuvídím bůh ví jak dlouho, je pro mě zdrcující. Ale světe div se, i já, Kateřina Peigerová, jsem to zvládla.

Z počátku to bylo fajn. Myslela jsem si, že je to jen na chvíli, maximálně na 14 dní a bude po všem. Mamka vytáhla šicí stroj a ušila nám tu "hrizu" na pusu. No, je pravda, že jí to moc nešlo, ale po pár týdnech už to rozněm připomínalo. Přítel od mamky, Marek, šel na nemocenskou, takže jsme byli doma všichni. Já, mamka, Marek a 10 měsíční sestra Jasika.

Ze začátku jsem byla podotivá a pilná studentka. Vstávala jsem opůl osmé, udělala si snídani a v osm hodin už jsem seděla u psacího stolu a plnila zadání úkolů. Ve 12 hodin oběd, malá pauza a pak šup šup zpět k učení. A abych celý den jen reseděla, začla jsem každý večer cvičit. Stejně jsem chtěla zhubnout... tak teď je ten správný čas.

Dny utíkaly a už to nebyla taková rutina. Už jsem nevstávala v osm ráno. "V deset to přece stačí. Stejně se učím do večera. A s tím cvičením si musím dát pauzu, už mě vše bolí." Potřebovala jsem změnu. Úklid garáže se jevil jako dobrý nápad. Nedalo se tam hnout a pokaždé, když z tam mamka vyšla, byla vytočená jako výhřelka. Máva je trochu bordelář, takže úklid potěší jako mamku, vyčistím si hlavu a ještě si šplhnu za dobrý skutek. Pane jo, to byl zase jednou nápad. Úklid mi zabral týden, ale už po třech dnech mě to fakt nebavilo. A postupem času to začla být povinnost. A navíc, netrvalo dlouho a Máva dal garáž do původního stavu. Opět tam nebylo k hnutí. Ale jedno pozitivum to mělo. Našla jsem v garáži poklad. Poklad jménem SKATEBOARD. Po malé úpravě byl opět jako nový a já se na něm učila jezdit. Je to můj nový kamarád.

Dny letí jako voda, doma pořád nudu. Ještě že mám reálné volání a

SMS. Volání s Mišou Štefkovou mě drží při životě. Voláme si několik hodin vkuse. Mám pocit, že jsem konečně s ní a hned se mi zlepšila nálada.

Taky si teď více povídám s mamkou a tatkem. A malou sestřičku vozím po kuchyni na longboardu. Ona to tak miluje. Má z toho radost a já pak také.

S mamkou teď často pečeme. Vlastně pečou i sara. A díky karanténě jsem měla příležitost se to naučit. Mám ráda sladké. A když jsem doma, dělám úkoly a už mě to nebaví, potřebuji to něčím zapít.

Musím zase začít cvičit, ať jsem v deváté třídě krásná a štíhlá. Sakrá, už teď vím, že se mi to nepodaří. No nevadí, hlavně že budu šťastná se svými spolužáky. Už, ~~aby~~ to bylo. Moc se těším zpět do školy. Za tu dobu v karanténě mi totiž začli chybět i učitelé.

Hlavně, ať jsme všichni zdraví!

Kateřina Peigerová 8. D

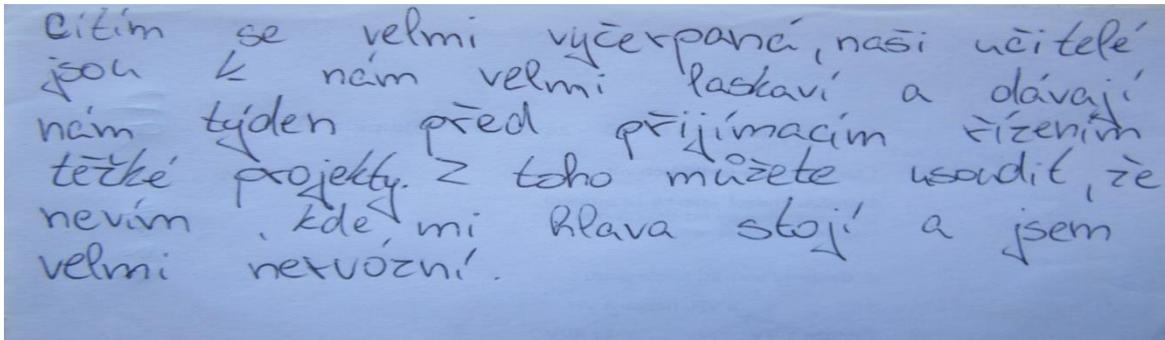
Bylo úterý a paní ředitelka řekla, že kvůli koronaviru se musí zavřít škola. Nevěděla, na jak dlouho, a jsou z toho dva měsíce doma. Potom paní učitelka napsala, že dobrovolníci můžou jít do školy a tak to začalo. Chystaly se věci a pomůcky, hledaly se papuče, sešity, učebnice. Začala jsem radši v sobotu, abych to stihla. Když jsem šla do školy, největší radost měl taťka s mamkou a taky děda. Když jsem uviděla kamarády, byla jsem šťastná, že konečně někoho vidím, ale nepřišli všichni, ani moje nejlepší kamarádka nepřišla. A nepřišla proto, že se jí nechce nosit roušku. Mně taky ne, ale musím. Náš rozvrh se změnil. Neměli jsme tělocvik, což mě štvalo, ale nic s tím nenadělám. Na oběd jsem chodila domů každý den. V lavici sedí každý sám, i já a to je škoda, nebaví mě sedět samotnou a taky je nás mnohem méně, než na začátku roku.

Gabriela Poledníková 5. A

Devátáci týden před zkouškami

- ❖ Jsem méně nervózní, než jsem si myslela. Nejspíš se nebojím tolik, protože jsem se doma připravovala, z cermatu jsem udělala všechny testy a ty poslední se tvářily dobře.
- ❖ Já osobně se nějak nervózně necítím, ale jak se mne každý ptá, co udělám, když se tam nedostanu, tak říkám, že nevím.
- ❖ Mám se dobře, protože mi zrušili fyzické testy, takže dobré a učím se jenom ve škole, protože doma se mi nechce.
- ❖ Mám se pořád stejně, akorát se snažím více učit.

❖ Před přijímačkami se cítím celkem v pohodě, nějak se nestresuju. Moc se neučím, spíše jenom ve škole, doma vůbec. Možná si doma udělám test, ale to moc ne. Spíše se učím na talentovky, které dělám 4. června, těch se bojím více.



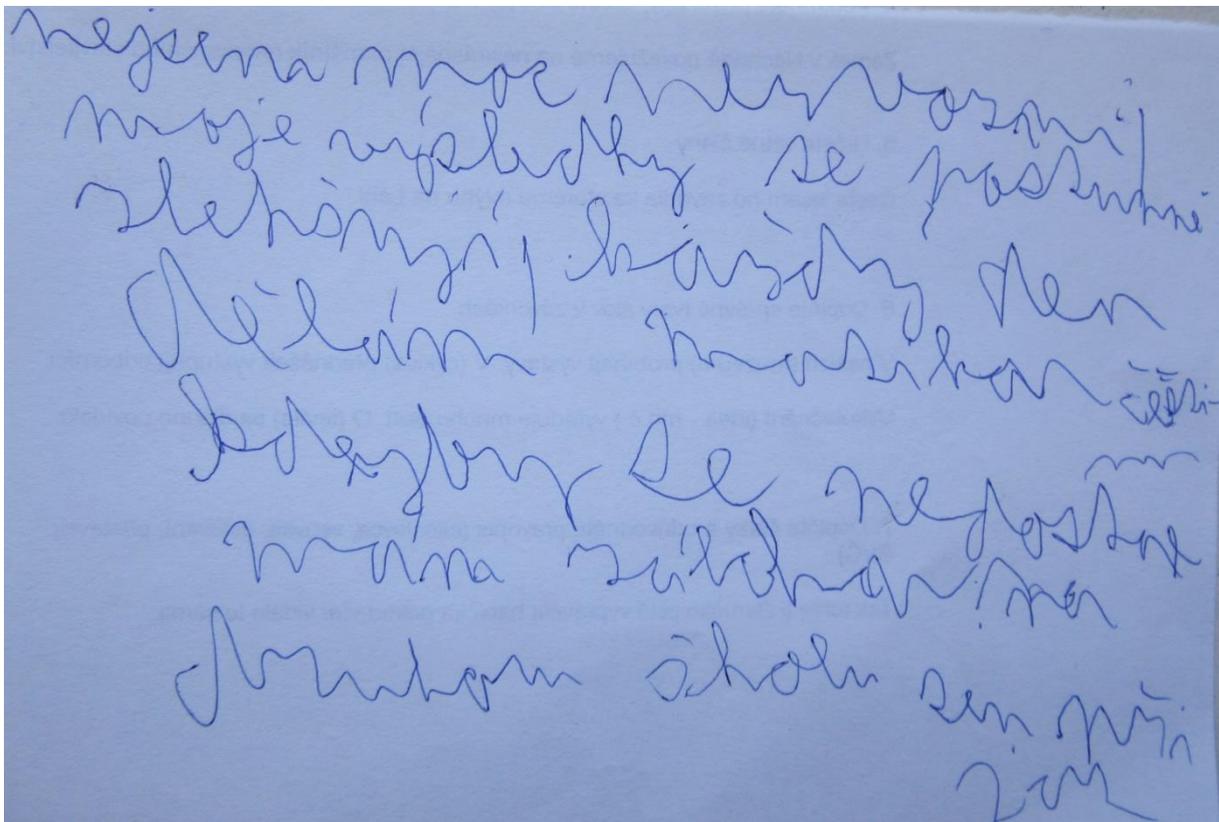
Cítím se velmi vyčerpaná, naši učitelé jsou k nám velmi laskaví a dávají nám týden před přijímacím řízením těžké projekty. Z toho můžete usoudit, že nevím, kde mi hlava stojí a jsem velmi nervózní.

❖ Z přijímacího řízení se začínám trochu stresovat, z důvodu velkého počtu úkolů nemám čas se na přijímačky moc připravovat, takže většinu přípravy nechávám na škole. Doufám, že to zvládnou.

❖ Jsem úplně na nervy, ale snažím se to zvládat. Neučím se vůbec a doufám, že to zvládnou.

❖ Týden před přijímačkami jsem asi v pohodě. Mamka kolem toho moc stresuje, ale já jsem v klidu. Myslím si, že na mě dopadne nervozita až v pondělí. Doufám, že to napíšu co nejlíp.

❖ Před přijímacím řízením mám různé pocity. Na jednu stranu se těším, až to budu mít za sebou, ale je to velmi stresová situace. Doma s učením postupně zlepšují a myslím si, že to zvládnou. Šťěstí přeje připraveným!



nejsem moc nervózní
moje výsledky se postupně
zlepšují krásný den
dělám masíže
děkují se nedostane
mama s úctou
druhým štěstí
2014

POZDRAV ŠKOLNÍHO PSYCHOLOGA

Milí žáci Tyršováci,

dnešní týden se nesl ve znamení intenzivních příprav na přijímací zkoušky devátáků na střední školy a žáků pátých tříd na osmiletá gymnázia.

Abych naše devátáky povzbudila a podpořila, připravila jsem si pro ně přednášku, jak zvládat nervozitu a stres. Povídala jsem o principu vzniku stresu. Dozvěděli se, že existuje i pozitivní, který nám pomáhá, motivuje. Díky němu dokážeme podat vyšší výkon. Nabídla jsem několik psychologických technik, jak se sebou pracovat. Každý se mohl v nějaké najít, vybrat jemu blízkou. Z hlavních bych mohla zmínit: práce s negativními myšlenkami, břišní dýchání, vizualizace (představivost), autosugesce (podporování se pozitivními hesly), relaxace apod. Také jsme si prošli jednotlivé kroky dvou dnů před přijímačkami. Vše jsme zakončili pravidly testů Cermat. Více prozrazovat nebudu, vše se dozvíte, až budete také končit. A jaké byly reakce devátáků? Tady je máte.

9.A

- Chtěl bych určitě použít techniku vizualizace, sám ji normálně používám a je skvělá a také dýchání.
- Nejspíš si vyzkouším zvolit si nějaké heslo jako je: „Když nemůžeš, tak přidej víc“, něco na ten způsob.
- Pro mě bude důležité se dobře vyspat, a proto použiji techniku dýchání před spaním. Budu myslet na to, že to dám a negativní myšlenky vypustit z hlavy.
- Asi mě to trochu víc namotivovalo a snad budu míň ve stresu. Teď jenom doufám, že budu schopná usnout.
- Pomohlo mi to a určitě použiju to dýchání a Oskara. Doufám a věřím, že se dostanu. Děkuju.
- Jsem ráda, že za námi paní psycholožka přišla. Určitě mi to něco dalo a použiju to nebo si na to vzpomenu. 😊
- Určitě použiju autosugesce a také budu meditovat. Budu také používat pozitivní myšlení. Jsem rád, že jste k nám přišla, ale příště pro ostatní devátáky, bych to dával dřív.
- Určitě nějakou techniku vyzkouším, protože jsem velký stresář. Paní psycholožka byla velmi milá a prezentace se mi moc líbila.
- Myslím, že rady využiju, protože jsem šílený stresář. Nejspíš to dýchání do břicha nebo počítání. A i když nebudu moct večer usnout, tak se nebudu stresovat, že spím málo, protože 5 hodin stačí.
- Samozřejmě, že něco z toho využiju, vždy se hodí takovéto věci. Za zkoušku nic nedám, ale jen získám (když se zadaří)... Nemám nic, co bych vytknul.

9.B

- Nic se mi nelíbilo.
- ?
- Cítím se ještě víc vystresovaně, protože nedokážu myslet pozitivně.
- Přišlo mi to super. Lidi to víc uklidní a namotivuje. Prezentace byla pěkná.
- Mám další typy pro zvládnutí testu.
- Prezentace byla zajímavá a zkusím se tím řídit.
- Prezentace od paní psycholožky byla pěkně zpracovaná.
- Přednáška byla super, docela mi to pomohlo. 😊 😊

- Moc ve stresu nejsem, ale kdybych byla, určitě si vzpomenu na nějakou taktiku, jak se uklidit.
- Presentace byla v pohodě. Dýchání se mi bude hodit.
- Fajn presentace a moc hezky přednášené.
- Líbilo se mi objasnění ke zkouškám.

9.C

- Připadám si teďka ještě víc ve stresu. 😊 Ale asi pár věcí použiju a hlavně se potřebuju, co nejvíce odreagovat.
- Přijímaček se bojí každý z nás, ale tím, že se nám dostává podpory od rodiny, ale i od školy, je to lepší. Přednáška byla pěkná a zase mi to dodalo trochu odvahy.
- Upřímně jsem ráda, že taková přednáška byla, snažila jsem se poslouchat na 100 % a třeba ohledně toho stresu jsem si dost věcí zapamatovala.
- Nějaké techniky na zvládnání stresu už používám a byly i řečeny, například dýchání břichem. Určitě mi to něco dalo a budu se snažit myslet na to nejlepší.
- Já to nějak neřeším, nemám strach.
- Myslím, že mi tahle přednáška určitě pomůže. Jsem ráda, že vím, 5 hodin spánku v pohodě stačí, protože jsem člověk, co před důležitými věcmi nemůže usnout.
- Používám techniku dechu. Zajímavé a poučné.
- Přednáška byla dobrá. Určitě něco použiju, hlavně to dýchání mě zaujalo.
- Bylo to fajn povzbuzení, určitě se podle toho budu řídit.
- Líbilo se mi, asi použiju autosugesci nebo meditaci.
- Myslím, že pár věcí využiju. Jsem ráda, že jste přišla.

9.ABC

- Pěkná presentace, ale mám pocit, že mě to ještě více znervóznilo. Věřím ale, že mi to do budoucna pomůže.
- Líbila se mi ta presentace, ale spíš nevím, co si myslet. Na jednu stranu si říkám, že to dám, ale pak si řeknu, že je to fakt těžká škola.
- Presentace se mi moc líbila, ze začátku jsem byla nervózní a nevěděla, co od Vás čekat. Potom jsem si vše uvědomila a bylo to v klidu.
- Pro člověka bez přijímaček zbytečné. Jinak presentace dobrá.
- Presentace se mi líbí, protože jsem člověk, co má často zbytečně stres. Jsem už přijatá takže, problém ohledně přijímaček nemám. Ale věci o stresu dokážou pomoci.
- Presentace se mi velmi líbila, sice byla velmi dlouhá, ale ještě se to dalo zvládnout. Pokusím se něco použít.
- Já naštěstí nedělám přijímačky, ale všechno mám ve sportu. Líbilo.
- Presentace a povídání se mi líbilo, snad něco využiju a pomůže mi to. Bojím se toho, ale nějak to zvládnou.

Děkuji všem devátákům za sdílnost a pěkné zpětné vazby. Jsem ráda, že vidím pozitivní naladění a odvalu zvládnout důležitý životní krok. Jak jsem se již zmiňovala při přednášce. Moc Vám všem držím palce, ať přijímací zkoušky lehce zvládnete a dostanete se na vybranou školu.

PEVNĚ VĚŘÍM, ŽE SI, STEJNĚ JAKO ŘEKA, SVOU SPRÁVNOU CESTU NAJDETE. HODNĚ ŠTĚSTÍ!!!

Na závěr bych Vás s velkou radostí chtěla informovat, že je na světě výsledek naší společné práce **PLAKÁT SRDCE S PODĚKOVÁNÍM VŠEM, KTEŘÍ POMÁHAJÍ**. Moc děkuji za grafickou úpravu paní učitelce Pavle Novotné a všem zúčastněným. Skvělá práce!!!*Vaše školní psycholožka Mirka Vojnová*



ZÁKLADNÍ ŠKOLA
TYRŠOVA 913
FRENŠTÁT POD RADHOŠTĚM

*Žáci a zaměstnanci školy děkují všem,
kteří pomáhají.*



Děkujeme! ♥

2020

Můj vysněný den

Začneme hned z rána. Ráno bych si dala nejlépe nějakou dobrou snídani. Kdyby mi ji někdo připravil, ještě lépe. Dala bych si třeba nějaké smoothie a na svačinu toast. Do oběda bych se jen tak povalovala a hrála si s mojí kočičkou.

Po obědě bych jela plavat. Úplně kamkoliv. Klidně na jezero nebo do aquaparku. Miluju plavání, nejvíce potápění. S kamarády nebo rodinou by byla určitě sranda, takže bych je vzala s sebou. Až si zaplaveme, chtěla bych navštívit nějaký obrovský mořský svět, kde bude hodně rybiček a hlavně hodně žraloků. Chtěla bych vidět i kosatku, která je úplně, ale úplně nejkrásnější.

Večer bych si určitě dala špekáček. Takže mě čeká při ohýnku a západu slunce opékačka. Pozvala bych i nějaké kamarády, aby byla větší sranda. Ostatně, my opékáme velice často, takže taková denní rutina. Miluju sledování hvězd. Dokázala bych u toho vydržet i dvě hodiny, takže bych si lehla pod širák a relaxovala bych.

Když bude tak kolem dvanácté hodiny večer, pustím si nějaký seriál nebo film a půjdu spát.

Silvie Lišková 9. B

Můj vysněný den

Všichni máme rádi léto, žádná škola, dovolená, tábory a tak ani já nejsem výjimkou. Tudíž můj den se bude odehrávat v létě na přelomu července a srpna, v příjemných letních teplotách a s obláčky na modrém nebi.

Každý den začíná probuzením a záleží na tom, jestli budu vyspaný, tedy v 8:00 anebo až v 10:00. Sednu za počítač a zapnu ho. Snídaně a YouTube to je u mě běžná kombinace. Na jídlo by byly palačinky a na YouTube nějaké video od mých oblíbených youtuberů.

S nabíječkou a se sluchátky bych se sbalil a odjel na strejdovu zahradu v Kopřivnici, kde trávíme téměř celé léto. Mám to tam rád, protože mít velký bazén se skokánkem je prostě bomba. Rozmanitost barev kytěk a stromů a klid znamená pro mne zahrada. Hop do bazénu, zaplavat si či vyblbnout se skákáním do vody.

Oběd, nejdůležitější část dne pro mne. Mám rád „Mekáč“ a tedy hamburgery. Ty strejdovy jsou mnohem lepší než z nějakého fastfoodu, jsou přímo boží! Domácí maso na grilu, sýr čedar, slanina, rajčátka a salát ze skleníku, voňavá bulka a hodně omáček. Už jen jak to popisuji, sbíhají se mi sliny. A nakonec nesmí chybět zmrzlina!

Po půl denním nic nedělání musí přijít nějaká práce, protože bez práce nejsou koláče. Sekání trávy na zahradě sekačkou, naštěstí benzinovou, protože kdo sekal elektrickou, moc dobře ví, jak je otrava tahat elektrické kabely nebo je neposekat. Nošení a řezání dříví mini pilkou či zalévání rajčat a jahod nebo čištění nábytku pod pergolou vysokotlakým čističem.

Večer nesmí chybět sezení u ohně a poslouchání hudby z rádia. Je to příjemný a uklidňující pocit. Teplíčko, klid, pohoda, plná obloha hvězd, šťavnatý buřt pečený na ohni či pečené brambory v popelu. Den se chýlí ke svému konci, obvykle odjíždíme ze zahrady ve 23:00. Doma zbitý uléhám do postele.

Ačkoliv mám hodně rád hry na počítači a neustálé brouzdání po internetu, mám vyzkoušené, že bez počítače se to dá vydržet a je to pro mne takový mini signál, že nejsem závislý, což jsem si jednu dobu myslel.

Tomáš Pátek 9. B

Ptačí zpěv (s audiopřílohou z roku 2013)



Každý den můžeme slavit den ptačího zpěvu. Když otevřete okno, budete mít šanci uslyšet zpěv našich opeřenců. Protože kdy jindy si zazpívát, když ne začátkem slunného dne? Můžete slyšet spoustu zpěvu, protože zpět přiletěli všichni stěhovaví ptáci, kteří si zřejmě zamilovali zpěv někdy podobný opeře. Nebo se opera podobá ptačímu zpěvu? No to už je jiné téma. Věřím, že si všichni alespoň jednou přáli, ať je krásný den, kdy svítí slunce, je krásně teplo a zpívají ptáci. A pokud nebude hezký den, i tak máte jistotu, že si ptáci zazpívají, i když bude třeba pršet. Myslím si, že ode mě už jste si o ptácích něco přečetli a běžte si dočíst časopis.

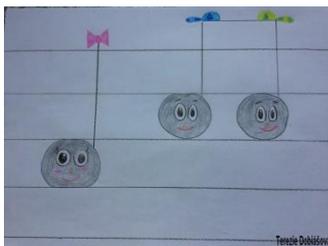
Přeji hezký zbytek dne.

Tereza Jašková 8. A

Ptačí zpěv je jedna z nejhezčích věcí ze zvířecí říše, které znám. Dokáže ozdobit jaro i léto. Jen si to představte, procházíte se lesem a ze všech stran slyšíte ptačí zpěv. Když se příroda na jaře začne probouzet, slyšíte, jak ptáci začínají zpívat. Je to nádhera, odevšad slyšíte ptačí zpěv. Stačí otevřít mysl a naplno poslouchat. Je to uklidňující a na ptačím zpěvu nevidím nic, co by mě znervózňovalo a deplalo.

Pavčina Babincová 8. B

Jak ptačí zpěv vidí (slyší) devátáci?



❖ Můj vztah k ptačímu zpěvu není moc kladný. V létě, kdy si nechávám na noc otevřené okno, mě vždycky ráno asi o půl páté vzbudí zpěv ptáků, ale jelikož jsem líná vstát a jít okno zavřít, tak mi trvá, než si na to zvyknu a znova usnu.

❖ Když někteří ptáci ráno vstanou brzo, tak se svým zpěvem snaží probudit i ostatní ptáky. Bohužel u toho probouzí lidi, kteří je kvůli tomu pak nemají rádi. Petr

❖ Všem kohoutům bych povinně nechala vyoperovat hlasivky!!! Ve městě to ještě jde, ale na vesnici, kde má každý druhý slepice s kohoutem, je to k nepřežití. Když ve 4:00 ráno začnou rvát kohouti, tak bych je nejraději zastřelila. Lucie

❖ Poslední dobou vstávám poměrně brzy, protože mě vždycky v pět ráno vzbudí otravný zpěv ptáků. Člověk by si chtěl pospat, když nemusíme vstávat do školy, ale nejde to.

❖ Ptákům závidím jejich křídla. Můžou se v podstatě dostat, kam chtějí. Nevýhodou

ptáků ale zase je, že třeba létají do oken a zabíjí se. Marika

❖ Proč si ptáci zpívají? Protože chodí pozdě spát, tak kalí i ráno a zpívají ožralecké písničky.

❖ Chtěl bych se stát jakýmkoliv ptákem, který létá, protože má svobodu a může se podívat na všechno z výšky.

Z archivu Druhého patra:

Pojďme se vrátit o sedm let zpátky. Ve středu 29. května 2013 vyšlo 109. číslo časopisu Druhé patro. Žáci 9. A si poslechli nahrávku ptačího zpěvu a jednotlivé ptačí role převedli do lidské řeči. Ptačí rozmluvy květnového rána si můžete přečíst, a protože naše čtenáře máme rádi, můžete si poslechnout i původní zvukovou nahrávku (pochází z diktafonu na okně). Nevíme, jestli některý z vystupujících ptačích umělců ještě žije, ale možná stejně zpívají i jejich následovníci ☺

Co byste měli slyšet?

Vyjádření ornitologa: Zejména zpočátku nejsilněji zpívá drozd zpěvný, v pozadí hvízdá ještě kos černý (občas silněji). Úplně v pozadí můžou být další druhy (např. červenka obecná), ale už je to pod rozlišovací možností. I tam ale převažují právě kosi a drozdi. V čase 10.00 se slaběji ozval i budníček menší, v 10:23 sýkora koňadra, později domácí kohout, ve 13:57 i kukačka.

<http://www.zstyrfren.cz/data/ptaci.mp3>

Ráno nás probouzí ptačí zpěv

K některým článkům patří fotka, k některému obrázek. Následující dva články jsou zajímavé tím, že k nim patří nahrávka. Můžete si ji poslechnout na stránkách časopisu nebo vstaňte ráno kolem půl páté, otevřete okno a poslouchajte. Pokud nebydlíte u dálnice, jistě TO uslyšíte taky. Specialisté z 9. A převedli rozhovory do naší řeči:



Drozd: Áhoj!

Kos: Čauky, jak to, že ještě nespíš? Proč budíš všechny kolem?

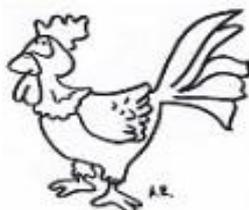
Drozd: Měl jsem zlý sen...

Kos: Tak to chci slyšet!

Drozd: No zdálo se mi, že jsem objevil ten největší strom obsypaný sladkými třešněmi...

a pak přišla velká bouře a blesk uhořel právě do toho krásného stromu...

Kos: No to mě potěš! Takové noční můry, fuj!
 Kohout: Co mě budíte?! Vždyť je teprve pět hodin ráno!!
 Kos: Ty se nám do toho neplet', řešíme závažnou věc! Běž za svou slepici...
 Drozd: Jo, řešíme závažnou věc! Kdyby se ti zdály stejné sny jako mi, tak bys taky nespál!!!
 Kos: Prosim tě, pro něj je noční můra to, když vidí lidi, jak grilují kuře!
 Nějaký strom je mu u ocasu :-)
 Kukačka: Zkoušel jsi už prášek na spaní? Prý pomáhá... :-)
 Drozd: Ale já se nechci cpát práškař...
 Kohout: Pane Bože, za co mě trestáš? Tohle musím poslouchat každý den.



Kos: Si dej zrní do ušních otvorů! A neposlouchej!
 Červenka: Kohoute, když tě to nezajímá, tak si zalez do kurníku... tohle je velmi závažná věc!
 Kdyby se to opravdu stalo, tak by to byla tragédie...

Kos: Červenko, má slova. Naprosto souhlasím :-)

Kohout: No aby vám neupadly zobáky! Jak se to

dozví slepice, poklovue vás a to bude teprve noční můra!

Drozd: To si říkáš chlap? Schovávat se za slepice... jako za máminu sukni...

Kohout: Má máma nikdy sukni nenosila!

Drozd: To jsme nepotřebovali vědět... :-)

Sýkora: Buďte už konečně zticha! Máme ještě dvě hodiny. Nechme ty lidi trošku prospat... :-)

Kos: Hele! Tam ten pán nás poslouchá za oknem! Snad není jako Arabela a nerozumí naši řeči!

Drozd: Tak doufám, že ty nejsi Rumburak...

Kos: Haha...

Kamila Skurková, Monika Lančová



Drozd: Ták, vstávat a cvičit, vy ranni ptáčata!

Kos: Zavři zobák, copak s tím skřehotáním může někdo spát? Všichni jsme už dávno vzhůru, tak neporoučej.

Drozd: Dneska nás čeká spousta práce, posrat lidi, nakrmit hladové krky a cvičit

ve sboru.

Kos: Já budu dál sledovat toho týpka v okně. He! On usnul. Vzbudíme ho?

Sýkorka: Ste se snad zbláznili. Víte, co se nám může stát?

Drozd: Nebuď srágora. Místo toho šišláni raději svolěj sbor.

Kos: Do všech elektrických drátů! Ty zpěváku s koníma ňadrama, buďte zticha! Ať týpek může tvrdě usnout a pak ho z hlubokého spánku probudíme.

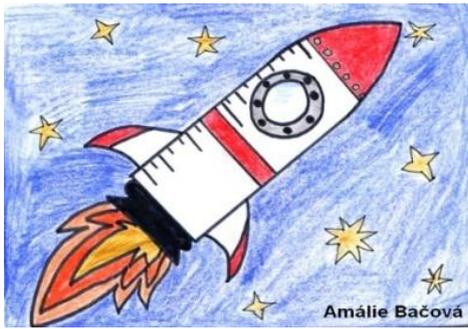
Drozd: Dostal jsem nápad. Zavoláme budníčka malého, prý je v buzení vyhlášený...

Kos: Hele, klidně, já se jdu ještě vyspat. Mám z něj respekt.

Sýkorka: Há, há!!!

Žaneta Weberová, Monča Drábková

Pojďme do vesmíru!



Americká soukromá loď s lidskou posádkou Crew Dragon se připojila k Mezinárodní vesmírné stanici (ISS) a astronauté posléze vstoupili na její palubu. Po devíti letech je to první pilotovaný let z USA. Na palubě lodi, která z floridského mysu Canaveral odstartovala v sobotu, je dvojice astronautů Robert Behnken a Douglas Hurley. Začíná se tak psát nová kapitola kosmických letů. (idnes.cz, 31. 5. 2020)

Představte si, že vám Cestovní kancelář Vesmír nabídne zajímavý program. Vyberte si jednu z jejích nabídek a napište alespoň na 20 slov, proč jste si ji vybrali. Z čeho můžete vybírat?

1. Zůstat na Zemi
2. Pobyť na oběžné dráze kolem Země (7 dnů)
3. Pobyť na Měsíci (7 dnů)
4. Pobyť na Měsíci (2 roky)
5. Let na Mars (500 dní včetně cesty).

Proč chci zůstat na Zemi?

6. A:

- protože jsme na Zemi celý svůj život, tak proč to měnit. Amélie
- zůstat na Zemi, nikam bych necestoval, tady to trochu znám a tak se neztratím. Na Zemi mám kamarády a líbí se mi tady u nás, máme tu pěkně. Vendelín
- zůstat na Zemi, protože nemám důvod letět do vesmíru, na Zemi je vše, co potřebuji a navíc kdo by se mi staral o králíka. Matouš
- chtěl bych zůstat na Zemi, protože se mi tu líbí. Mám rád zpěv ptáků, rostliny a stromy okolo. Přál bych si, aby mi cestovní kancelář Vesmír nabídla pobyť na Maledivách. Martin B.

8. A:

- zůstat na Zemi, protože bych fakt nechtěla letět na Mars 500 dní, to je něco přes rok, za rok bych promeškala nějaké příležitosti, a to bych fakt nechtěla. Natálie
- zůstat na Zemi. Chtěl bych tu zůstat, protože je tady můj domov a nikam jinam bych nechtěl. Taky tady máme kyslík a vodu. A pochybuji, že bychom ji na zbylých zemích našli. Lukáš Z.
- zůstal bych na Zemi, protože by mi chyběl domov, kamarádi, úplně všechno. Jakoby vesmír zní zajímavě. Ale furt bych musel jíst jídlo z tuby a spát v nějakém létajícím spacáku. Patrik



8. B:

- tak jsem si vybrala, zůstat na Zemi. Protože by se mi nikam daleko nechtělo jezdit od rodiny a mého pejska, po kterém by se mi moc stýskalo. Kateřina
- já bych zůstala na Zemi, jelikož jsou zde mí blízcí a zvířata, to by mi tam určitě chybělo, a nemám potřebu létat do vesmíru. Kristýna K.
- rozhodně bych zůstal na Zemi, protože nemohu tušit, jak to bude vypadat jinde ve vesmíru a hlavně nevím, co bych tam dělal. František

Proč pobyt na oběžné dráze kolem Země (7 dnů)?

6. A:

- protože bych poznala život, přírodu někde jinde než u nás a taky jen proto, že je to jen na 7 dní a byla bych brzy doma. Valérie
- já bych si vybrala pobyt na oběžné dráze kolem Země, abych viděla naši Zemi a kontinenty, jak vypadají z vesmíru. Julie
- chtěla bych vidět Zemi ze vzduchu a ještě to, že je vidět i na jiné planety. Elena

8. B:

- chtěla bych vidět, jak je krásná naše Země a hlavně tam není gravitace, tak to asi každý, a to létat moc by mě to bavilo. Vanda
- mám ráda hvězdy a také jsem zvědavá, co tam všechno uvidím. Eliška
- chci zůstat poblíž naší planety, ale chtěl bych se na ni podívat z vesmíru a hlavně zažít stav bez tíže. Jakub K.
- jsem zvědavý, jaké to tam je. Je to něco, co bych už v životě neměl šanci zkusit, ale nechtěl bych tam být delší čas. Jakub D.

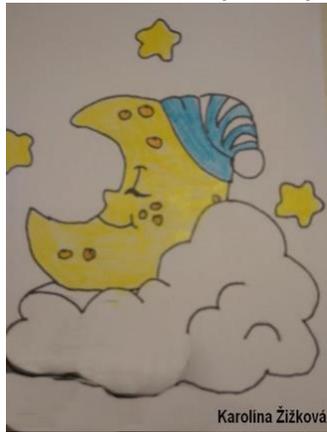
Proč pobyt na Měsíci (7 dnů)?

6. A:

- hodně by mě zajímalo, jaké by bylo žít bez gravitace a vidět celou zemi, bylo by to neuvěřitelné. Štěpán
- chtěl bych se na něho podívat a hlavně projít se po něm. Sedm dní je dostačující a myslím, že bych vše stihl za sedm dní. Lukáš

8. A:

- hrozně mě zajímá, jaké to tam je a věřím, že někde jsou ufouni, takže bych to tak prozkoumala a šla bych tam klidně hned teď, abych tu nebyla, když je takový zmatek. Veronika
- vždycky mě zajímalo, jak přesně vypadá povrch Měsíce a pozorovat vesmír a různá souhvězdí. Magda
- tento zájezd bych si vybrala proto, abych se podívala na Zemi z jiného úhlu a nebyla bych tam dlouho bez rodiny. Tereza
- vybrala jsem si pobyt na Měsíci, zajímalo ba mě, jak to tam vypadá a jaké to je po něm chodit. Karolína
- vesmír mě vždy zajímal, je to velmi pozoruhodné místo. Měsíc sice není od naší planety tak daleko, ale ráda bych se tam podívala a na sedm dnů to stačí tak akorát. Sarah



8. B:

- tuto nabídku bych si vybral nejen proto, že by to byla změna, kdybych si představil, že bych měl být zavřený v nějakém modulu na oběžné dráze. Proto raději volím volný pohyb po měsíci. Marek
- není tam gravitace a mohl bych létat a celkově by to byl pěkný zážitek. Štěpán
- ráda zkusím nové věci, ale nemusím vesmír prozkoumávat celý život. Více mě zajímá naše planeta než vesmír. Pavlína

Proč pobyt na Měsíci (2 roky)?

8. A:

- 2 roky na Měsíci, protože tam nikdo není. Na měsíci je tam klid a chlad plus zajímavá gravitace. Erik

- vždy mě zajímalo, jak to tam vypadá, jak se tam musí chodit, jak vypadá Země z dálky. Ondřej

- kdybych mohl jet s mými nejbližšími, tak bych bral pobyt na měsíci po dobu dvou let, protože je tam hezky výhled na zemi a na hvězdy. Daniel

8. B:

- jel bych na 2 roky na Měsíc, protože si myslím že covid 19 bude ještě dlouho trvat a přijel bych, až vše bude ve starých kolejích. Daniel

- chtěla bych tam bydlet, protože bych nemusela poslouchat furt něco o tom Koronaviru a nemusela studovat po internetu a nemusel bych nosit roušku a mohla se podívat i někde jinde. Natálie U.

Proč let na Mars (500 dní včetně cesty)?

6. A:

- chtěla bych zkusit, jaké to je bez gravitace a jaký je pohled na vesmír z jiné planety. Kateřina

- chtěl bych vyzkoušet, jaká je tam zima, vesmírné bouře a gravitace. Chtěl bych si vzít pár hornin zpět na zem, abych měl na to i nějakou tu památku. Karel



8. A:

- vybrala bych si na let na Mars, nevím proč, prostě jen tak, protože tam chci, sice 210 dní a byla bych tam na pár dní, ale nevadí. Jasmin

- protože bych byl první člověk na Marsu, pokud by tam ale byl někdo přede mnou, tak bych si vybral 2 roky na Měsíci. Lukáš M.

8. B:

- chtěl bych se podívat na cizí planetu a možná je na Marsu život a bylo by vážně super, kdybychom ho objevili. Jan

- na Mars jsem se chtěla podívat od té doby, co řekli, že tam přistála raketa. Mars je vzhledově velmi zajímavý. Mohlo by se vymyslet něco, abychom tam už mohli bydlet. Laura.

Návštěvy prezidentů ve Frenštátě

Pojďme se vrátit z cestování do vesmíru zase zpět do Frenštátu a podívat se na návštěvy našich prezidentů v tomto městě. O návštěvě prezidentů Masaryka a Beneše se psalo už v Pamětech lípy v 7. čísle Tyršovské doby. Podrobně o návštěvách prezidenta Masaryka psal Kristián Kvita z 9. C ve své práci do soutěže Masarykova demokratického hnutí. Reportáž Martina Ondryáše z návštěvy prezidenta Klause otisklo Druhé patro v roce 2006, o návštěvě prezidenta Zemana jsme psali v roce 2016. Druhé patro za svých 15 let existence nemohlo nikde chybět ☺

Prezident Masaryk a jeho návštěvy Frenštátu pod Radhoštěm



Jednou jsem se projížděl na kole na Horečkách a uviděl jsem pomník T. G. Masaryka a chtěl jsem se o něm dozvědět co nejvíce. Hlavně to, co měl společného s Frenštátem. A tak jsem se začal zajímat o tyto věci a přišel jsem na to, že se škola v Trojanovicích jmenuje „Jubilejní základní škola prezidenta Masaryka“. Jel jsem se tam podívat a řekl si, že si toho musím zjistit víc. A tak jsem hledal na internetu a dozvěděl se o této soutěži a řekl si, že to zkusím.

Masaryk navštívil Frenštát v letech 1897, 1902, 1924, 1928, 1930. Dokonce v roce 1897 spal v hotelu Ježíšek, bylo to při jeho cestě Moravou se svým synem Janem. Po několika dnech byla nalezena v nočním stolku veršovaná stížnost podepsaná Masarykem, kde si stěžoval na to, že utopil dvě štenice v nočníku a na nečistotu pokoje.

Následně měl v roce 1897 přednášku v hotelu Slavia, kterou zopakoval znovu v roce 1902. Tématem této přednášky byla kulturní práce v národě, povinnosti inteligence k lidu. Masaryk mluvil i o tom, jak rozumět pravému vlastenectví, o abstinenci a o nutnosti čistého charakteru osob na vedoucích místech.

K našemu kraji měl Masaryk docela blízko. Kandidoval za okolních 12 obcí do



říšského sněmu v roce 1907. Byly to obce: Vsetín, Valašské Meziříčí, Rožnov, Krásno, Bystřice pod Hostýnem, Zlín, Vizovice, Valašské Klobouky, Bojkovice, Příbor, Nový Jičín a Štramberk. Lidé v tomto kraji jeho kandidatura nesmírně těšila. Zčásti i díky tomu ho jmenovali čestným občanem města Frenštátu. Dochoval se děkovaný dopis do Frenštátu ze 14. února 1919, ve kterém

T. G. Masaryk děkoval za čestné občanství a přislíbil, že městu pomůže v politických věcech.

Dne 25. června 1924 do Frenštátu dorazil z Moravské Ostravy vlak s T. G. Masarykem. Byla to jeho druhá jízda na Moravu. Zastavil v 17:39 na nádraží, jeho příjezd oznámily sirény a píšťaly všech továren a uvítali ho zástupci úřadů, škol,



spolků a tisíce lidí z Frenštátu a okolí. Spolky byly ve stejnokrojích. Pana prezidenta nejdříve přivítal přednosta stanice a hned vzápětí starostův náměstek František Kaděrka. Za Pohorskou jednotu Radhošť pana prezidenta pozdravil Robert Křenek. Žákyně třetí třídy Marie Skřídlovská podala T. G.

Masarykovi kytici a on se podepsal do místní kroniky. O chvíli později odjel vlakem přes Vsetín a Valašské Klobouky do Luhačovic.

Rok 1926 byl důležitý pro školu v Trojanovicích na Lomné, protože začala stavba nové budovy. V září 1927 byl položen základní kámen, ve kterém byla pamětní listina a několik dobových mincí. Ze schůze školní rady byla poslána žádost panu prezidentovi o schválení názvu školy „Jubilejní škola prezidenta Masaryka.“ To bylo obratem schváleno. Na jaře 1928 se pokračovalo ve stavbě školy a stavba se urychlila, když se v Trojanovicích dozvěděli, že prezident Masaryk má 23. června 1928 dojet na Pustevny. Škola byla slavnostně otevřena v neděli 2. září 1928.

9. března 2000 se ve škole v Trojanovicích objevila pamětní deska k 150. výročí narození prvního československého prezidenta, která připomíná jeho návštěvu ve škole.

V sobotu 28. června 1928 projížděl Masaryk vesnicí Bordovice směrem na Radhošť. Ten den ráno bylo na vesnici rušno, lidé stavěli tři slavobrány. Jednu na horním konci, druhou uprostřed u školky, kde byly vyvěšeny vlajky a nápis Pravda



vítězí a třetí na dolním konci. Všechny domy byly ozdobené prapory. Brzy ráno jel pan Kopelec do Hodslavic, aby předal panu prezidentovi žádost, aby se zastavil v Bordovicích. Přivítal ho starosta obce pan František Drozd a zeptal se pana prezidenta, jestli by se podepsal do kroniky. Pan prezident souhlasil a podepsal se do místní kroniky.

Největší a nejznámější návštěva prezidenta Masaryka ve Frenštátě byla v roce 1928. Autem přijel na náměstí, kde ho přivítal starosta a následně žákyně

zdejší školy R. Podešvová měla krátký uvítací proslov. Žákyně Milada Polachová podala panu prezidentovi kytici růží. Na náměstí se sešla spousta žáků ze zdejších i okolních škol, spolků, korporací a občanů. Všichni přijeli vzdát panu prezidentu hold. Následně s ministrem Janem Šrámkem zamířili přes Trojanovice na Pustevny. Po předsunutí do kočáru pokračovali do kaple na Radhošti. Tady ve 22 hodin za doprovodu Valachů, skautů, legionářů a tisíců občanů pozorovali, jak hořelo snad přes 600 ohňů po okolních hřebenech a vrších. Prezident se v kapli sv. Cyrila a Metoděje zapsal do pamětní knihy.

Prezident Masaryk byl oblečen v bílém obleku. Na jeho počest u kaple přednesla básničku pětiletá dcera nájemce chaty pod kaplí Bedřicha Dvořáčka. Pan prezident přespal na Pustevnách v hotelu Tanečnica v pokoji č. 24.

Druhý den jel Frenštátem o půl desáté a tentokrát ho viděly všechny žákyně a byl to pro ně úžasný pocit.

6. března 1935 bylo 85. výročí narození T. G. Masaryka a město ho jmenovalo čestným občanem Frenštátu.

Když prezident Masaryk 14. září 1937 zemřel, učitel Ludvík Klečka promluvil v sokolovně o Masarykově životě. Městská rada vydala v 1000 kusech smuteční oznámení o úmrtí pana prezidenta. Na radnici byly uloženy kondolenční archy, do kterých se zapisovali zástupci spolků i jednotlivci.



Na pohřeb T. G. Masaryka 21. září 1937 odjeli i představitelé města Frenštátu v čele se starostou Rudolfem Skřivánkem. Domy ve Frenštátě byly ozdobeny černými prapory a lidé byli ze smrti milovaného prezidenta smutní. Bylo

zařízeno sledování této události rozhlasem na frenštátském náměstí. Lidé zde už netrpělivě čekali před desátou hodinou. Celý průběh pohřbu byl líčen tlapačem z radnice, zvony zvonily, na několika místech v okolí se rozhořely smuteční vetry a městská hudba hrála smutné písně.

Den po 20. výročí vzniku republiky, 29. října 1938, bylo slavnostní odhalení pomníku prezidenta Masaryka v Polachově osadě na Horečkách nad Frenštátem. Bylo zde zhruba pět tisíc lidí. Pomník z bronzu v nadživotní velikosti byl postaven v místě zvaném Kalvárie. Po slavnostní řeči starosty Frenštátu, starosty Trojanovic, generála Brauna, hejtman z Místku Cidlíka a dárce sochy továrníka Petra Polacha se poslaly blahopřejné telegramy do Prahy prezidentu Benešovi. Tento pomník byl elektricky osvěcen, což působilo monumentálně. Pomník byl dílem profesora Miroslava Bublíka z Valašského Meziříčí.



Socha byla 18. dubna 1940 dána Petrem Polachem na „dobrovolný“ sběr barevných kovů pro Německo, aby osvobodil z vězení svého zetě Adolfa Poláška. Ale 7. září 1947 byla socha T. G. Masaryka znovu navrácena, protože ji v kovošrotu v Hradci Králové poznal jeden z návštěvníků Horeček. Pro sochu si přijel pan Polach a v den vrácení bylo i svěcení základního kamene k pomníku obětí světových

válek. Obou akcí se zúčastnilo přes 20 tisíc lidí. Socha byla v roce 1953 v noci z 9. na 10. května odstraněna tehdejšími příslušníky Sboru národní bezpečnosti do podniku MEZ Frenštát. Za doprovodu „esenbáků“ pak tato socha skončila v kovošrotu v Ostravě. Ten vyplatil za tuto sochu 24 tisíc Kč.

Dne 4. dubna 1953 se usnesl Národní výbor ve Frenštátě, že Masarykova ulice bude přejmenována na Stalinovu ulici.

Proč měli lidé ve Frenštátě prezidenta Masaryka tak rádi? Věděli, že je to dobrý člověk, protože jinak by ho čtyřikrát nezvolili prezidentem. Líbilo se jim na něm, že je to demokrat, je hodný k lidem. Od jeho smrti se na něj vzpomínalo jen v dobrém. Pak ale přišla období, kdy se o prezidentu Masarykovi nemluvalo a ani neučilo. Po roce 1989 se to zlepšilo a všichni si myslí, že to byl náš nejlepší prezident.

Kristián Kvita 9. C

Pane prezidente...



V úterý 28. března, jak jistě všichni víte, přijel navštívit Frenštát prezident ČR, tedy už 3. prezident v pořadí, po prezidentu Tomáši Garrigue Masarykovi a Edvardu Benešovi. V deštivém počasí jsme čekali, že přijde jen málo lidí. Opak byl pravdou. V 17.15 přijelo několik aut. Pan Klaus šel podloubím, kde si potřásl rukou se všemi, kdo mu ji podali. Když se dostal na pódium, začal dlouhý proslov. Postupně se vystřídali jak pan Klaus, tak paní Klausová, hejtman

Moravskoslezského kraje pan Tošenovský, starosta Frenštátu pan Orlík. Před pódium mezitím zuřil boj o život. Všichni se v dešti rvali dopředu a k tomu s těmi deštníky... Nejrozumnější bylo ustoupit, pokud jsem nechtěl přijít o oko. Řada se dostala na otázky, které jsme si sami mohli na pana prezidenta vymyslet. Otázky směřovaly k dolům a případné těžbě. Po proslovu a odpovědích se měla konat autogramiáda pana Klause.



Měla se konat v suterénu radnice, ale pro miliardy lidí se přinesl stůl pod radnici a pod ochranu podloubí (proti dešti) se všech 18 (minimálně) miliard lidí začalo mačkat k jednomu stolu, předbíhalo se a žduchalo a další takové věci, které se v davu dějí. Když jsem se dostal na řadu a podstrčil panu Klausovi číslo Druhého patra s prosbou, aby napsal něco našim čtenářům. Se slovy: „Můžu jenom podepsat, něco tam napiš ty,“ mi podepsal papír a už se tam mačkali další. Podařilo se nám ale získat fotku paní

Klausové s věnováním. Také jsme získali její fotku, jak drží Druhé patro, které jsme jí věnovali. Pak se hosté odebrali na večeři s významnými sportovci. Až na ty davy a to počasí se mi návštěva pana prezidenta líbila. Kdy se taky setkáte tady ve Frenštátě s prezidentem?

Martin Ondryáš 7. C

Reportáž z návštěvy prezidenta Klause jsme poslali do soutěže, kterou vyhlašovala Nadace Josefa Luxe. Rozhodnutí poroty nás potěšilo, Martin obsadil 2. místo a získal pro školní časopis tehdy astronomickou částku 20 000 korun. Koupili jsme kvalitní tiskárnu, díky které se v časopise začaly objevovat i fotografie, zaplatili trička s logem Druhého patra a naše redaktory jsme poslali na víkendové školení na Ostravici. Člověk by nevěřil, kolika lidem dokázal jeden článek udělat radost ☺

Návštěva pana prezidenta

Proč přijede pan prezident do Frenštátu?

- ❖ bude mít výlet. Filip
- ❖ abychom se na něj podívali. Věra
- ❖ uvidíme ho na živo. Tereza
- ❖ aby se nadýchal čerstvého vzduchu a poznal, jak se kde žije v jeho zemi. Julie
- ❖ můžeme se s ním setkat. Kamila Š.
- ❖ může říct, co se tu může změnit a naopak může něco pochválit. Denisa
- ❖ lidé můžou vidět prezidenta a přitom nemusí jezdit do Prahy. Blanka
- ❖ podívat se na krásy Frenštátu. Rost'a
- ❖ abychom ho viděli a blíž poznali. Gabriela



Čím se může naše město pochlubit?

- ❖ měli by mu ukázat celé náměstí. Filip
- ❖ naši školou. Věra
- ❖ horami, náměstím, školou. Eliška
- ❖ rampou u Astry. Jakub
- ❖ krásným prostředím (např. ZUŠ, kino, Astra) Tereza
- ❖ skokanskými můstkami a Tyršovkou. Julie
- ❖ mohl by se ukázat kostel. Kryštof
- ❖ gymnáziem a Beskydskou stezkou. Blanka
- ❖ ukázal bych mu 3 fitness centra, dvě herny na stolní tenis a jedno fotbalové hřiště. Martin



- ❖ kulturním domem. Kristýna
- ❖ ukázat školy, muzeum, centrum Astra, nehtové studio © Berenika

Čím se Frenštát nemůže chlubit?

- ❖ prezident by se neměl dozvědět o rozkopaných cestách. Filip
- ❖ pomalovanými stěnami. Eliška
- ❖ některými lidmi. Tereza
- ❖ těmi, kteří protestují proti němu. Julie
- ❖ veřejnými záchody. Kryštof
- ❖ tím, že děti mladší 18 let kouří a fetují. Gabriela

Koláče pro pana prezidenta

Pokud jste byli u návštěvy pana prezidenta ve Frenštátě na náměstí, pak jistě víte, že dostat se až k němu nebylo lehké. Přesto se to povedlo dvěma děvčatům, která jej uvítala ve valašských krojích a nabídla mu na uvítanou koláče. Jedna z nich, bývalá redaktorka Druhého patra Jana Cibulcová, nám odpověděla na několik otázek:

? Jak ses dostala k tomu, že pana prezidenta uvítáš koláči právě ty?

! Vlastně původně měla pana prezidenta uvádět moje sestra, jako vedoucí valašského souboru, ale bohužel jí to časově nevyšlo s jinou akcí, tak jsem byla povolána já.

? Byla jsi nervózní, když pan prezident zamířil k vám?

! Samozřejmě že byla, přece jen je to pan prezident. Nejvyšší představitel státu a já bych mu měla podávat ruku a reprezentovat město Frenštát.

? Jaká byla nabídka koláčů?

! Koláče byly tvarohové a hruškové. Nahoře byly malé koláčky, nejspíše ořechové, to jsme nezkoumali :)

? Co si pan prezident vzal?

! Pan prezident si vzal hruškový v domnění, že to je makový koláč, ale byl velmi spokojený. Zbyl jen okraj koláče.

? Tipovali jste, co si vezme?

! To asi ani ne, spíš jsme vůbec nepředpokládali, že si vezme, ale nakonec nás jeho reakce zaskočila. Když viděl koláče, usmál se a hned po nich natahoval ruku.

? Co vám řekl?

! Moc toho zrovna nebylo, bylo vidět, že to dělá často a má přesně naučené, co kdy řekne a jak to bude probíhat. Když předával kytici paní starostce na uvítanou, zmínil se, že kytice je z hradních zahrad. Potom, když si bral koláč, řekl, že tyto koláče má moc rád a už se šlo hned nahoru.

? Byla jsi nervózní?

! Nejvíce nervózní jsem asi byla ještě před tím, než jsem se šla převléct do kroje, ve kterém jsem pana prezidenta vítala, jelikož jsem netušila, kde se převleču a bála jsem se, že přijdu pozdě. Vše ale nakonec

proběhlo v pořádku a při předávání koláčů jsem nebyla sama, takže tréma nebyla tak velká.

? Co se stalo se zbývajícimi koláči?

! Zbývajíc koláče jsme museli odnést nahoru na radnici, jak nám bylo řečeno, i když jsme s nimi měli původně úplně jiné plány :D

? Jak sis pana prezidenta představovala, jaký byl ve skutečnosti?

! Vyloženě nějaké představy jsem neměla, člověk ho vidá v televizi, tak předpokládá, že stejný bude i ve skutečnosti a opravdu to tak bylo.

? Byl to velký zážitek?

! Byl to obrovský zážitek, když se přiznám... Největší zážitek bylo asi to, jak všude stála ochranka, člověk se nesměl nikde špatně pohnout, pokaždé když jsem procházela radnicí z nějakého důvodu, musela jsem nejméně 3x dosvědčovat, že panu prezidentovi nechci nijak ublížit ani nic pokazit, což bylo až nepříjemné.

Z historie školního časopisu Druhé patro

Do časopisu psaly za 15 let stovky žáků. V každém období se našly výrazné osobnosti, jejichž nápady, pracovitost a schopnost psát o čemkoliv je odlišovaly od ostatních. Chtěli bychom je postupně představovat.

V prvních třech ročnících časopisu Druhé patro byla podepsaná pod většinou obrázků, uměla i nápaditě psát. Barbora Myslikovjanová.



? Jak se mi dnes žije a co dělám?

! Tuším, že už je to 15 let, co jsem opustila bránu základní školy. Tak rychle čas utíká a tolik se toho od té doby stalo a změnilo, ale zrovna tak pár věcí zůstalo stejných. Vyrostla jsem za ta léta, avšak výhradně v oblastech rozumu, zkušeností a píce. Co se týče mé tělesné konstituce kupříkladu, zůstalo mi těch samých

156 centimetrů, se kterými jsem tehdy Tyršovku opouštěla. Stejně tak mi zůstala vášně pro výtvarné umění, a dnes se jím dokonce žívím. Nejsem sice ilustrátorka jako v Druhém patře, nicméně kreslím a hlavně maluji, pořád s tou stejnou dětskou radostí uvnitř sebe.

? Změnilo mě psaní do Druhého patra?

! Psaní do Druhého patra mě ovlivnilo. Díky němu jsem objevila, jak krásný český jazyk je. Že se s ním dá kouzlit a otiskovat skrze písmena do slov, vět nebo veršů svou duši. Od té doby mě velmi baví psát. Ať už formálně nebo pro sebe. Čas od času píši například povídky do svého šuplíku, více pak poezii. Ta je ostatně mou druhou vášní, byť dnes na takové ne příliš moc frekventované koleji.

? Chtěla bych (mít stroj času) zažít ve svém školním věku “vzdálenou výuku“?

! Asi si to neumím představit v mé době. To každý doma neměl internet, telefony nebyly zrovna moc chytré. Možná bychom si úkoly posílali přes pověřené poslíčky a nechávali je po 24 hodin odležet v karanténě, protože co kdyby náhodou. Nebo bychom si zkoušeli vycvičit holuby? Ne. Já bych si určitě vycvičila Ibise skalního!

No, ale kdybych tedy omládla do dnešní doby, nejspíš by mi to nevadilo. Tak na 42 dní. Byla by to změna, něco nového a možná svým způsobem i dobrodružství. Myslím si ale,

že by mi posléze chyběl opravdový kontakt s okolím. Ruch tříd rozléhající se po chodbách o přestávkách, klasická výuka v reálné třídě, kamarádi i učitelé. A to prosím říkám i s vědomím toho, že jsem bývala spíše samotářský typ, co měl rád svůj svět a klid.

bařka M.

Chcete soutěžit s naším časopisem?

Dnešní úkol je určen těm, kteří si umí vymýšlet. Svou odpověď pošlete emailem do čtvrtka 11. června 2020 na adresu tyrsovackadoba@zstyrfren.cz
Z došlých odpovědí vylosujeme jednoho majitele Zlaté přednostěnky



Úkol pro tento týden:

Určitě víte, že na naší škole máme sluneční hodiny, kde moudrá sova ukazuje čas. Vymyslete důvod, proč sova ukazuje asi o dvě hodiny méně, než je ve skutečnosti?

Děkujeme všem, kteří nám pomohli, a těšíme se příští týden na shledanou na těchto stránkách. Za redakci Petr Ondryáš

Tyršovická doba covidová vychází v ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Tyršova 913 jako dočasný internetový týdeník. Dočasný znamená, že by měl vycházet po dobu zavření škol + 1 týden navíc. Kontakt na redakci: Tyrsovackadoba@zstyrfren.cz.
Autorka loga Mgr. Pavla Novotná, členové redakce Mgr. Miroslava Vojnová a Mgr. Petr Ondryáš (zodpovědný vedoucí). Toto číslo bylo zveřejněno 6. června 2020.